

opusdei.org

Gvadalupė, kelias į Dangų kasdieniame gyvenime

Opus Dei prelato Mons.
Fernando Ocariz straipsnis,
skelbtas laikraštyje "ABC"
Madrیده.

2019-05-16

Gegužės 18 d. Madride Dievo tarnaitė Gvadalupė Ortiz de Landazuri bus paskelbta palaimintąja. Šis įvykis yra džiaugsmo ir vilties motyvas, nes dar kartą parodo, kad Dievas kviečia kiekvieną į visavertį gyvenimą su

Juo, į šventumą, kad ji įmanoma pasiekti tarp kasdienio gyvenimo netikėtumų.

Būsimoji palaimintoji mylėjo gyvenimą, kokio jai panorą Dievas, jis jai tapo savas ir buvo laiminga. Dar būdama jauna iškentėjo savo tėvo mirtį, pakėlė ją su ramybe ir tvirtumu. Nors ir patyrė sunkumų, nusprendė tęsti chemijos studijas ir siekti profesijos, kuri buvo nedažna tarp to laiko moterų. Vėliau atsidėjo švietimui, tam atidavė geriausią, ką turėjo. Susipažinusi su šv. Josemaria Escriva ir suvokusi, kad Dievas šaukė ją gyventi krikščionės gyvenimą pagal Opus Dei dvasią, nedvejodama ir su dosnumu priėmė kvietimą siekti šventumo kasdieniame gyvenime. Gvadalupe atsivėrė tam, ko Dievas prašė iš jos kiekvieną akimirką: kuriam laikui pakeisti profesinę veiklą, vykti į Meksiką ir pradėti Opus Dei apaštalinę veiklą Amerikos žemyne, grįžti į Ispaniją ir tęsti

ugdomąją veiklą, imtis daktaro disertacijos, nors ir vėlyvo amžiaus.

Gvadalupės pavyzdys gali tapti žiburiu, impulsu priimti kasdienį gyvenimą kaip šventumo kelią, su projektais, svajonėmis, iššūkiais, daugiau ar mažiau numatytais planais, kuriame, vis dėlto, esama pokyčių, sunkumų ir nelauktų problemų. Ji pasižymi nusistatymu mylėti tai, ką duoda Dievas, norėti, ko Jis nori, pasitikėti ir viltis Juo, intensyviai gyventi dabartimi, kokia ji yra, o ateitį atiduoti į Dievo rankas.

Gvadalupė buvo džiaugsminga, drąsi, ryžtinga, išradinga, šilta. Jos tikrumas Dievo artumu, Jo meile jai, pripildė ją paprastumo ir giedros, padėjo įveikti trūkumų ir klaidų baime, ir visada žengti pirmyn stengiantis visame kame mylėti Dievą ir kitus. Daugelį sykių galime jausti pagundą nesiekti didelių dalykų, atsisakyti savo svajonių, nes

juntame savo ribotumus ir klaidas.
Gvadalupė mus moko, kad įmanoma
svajoti ir toli nukeliauti, jeigu
nepaisydami sunkumų pasitikime
Dievu, Jo meile mums.

Ši chemikė iš Madrido suderino
intensyvią profesinę veiklą su savo
bendryste su Dievu bei tarnyste
kitiems. Daugelis jos laiškų rodo,
kaip stengėsi pastatyti Dievą į pirmą
vietą ir, nors ne visada jai pavykdavo
kaip norėta, kaskart vis pradėdavo iš
naujo su užsidegimu. Kai kuriomis
dienos akimirkomis stengdavosi
surasti laiko asmeniniam susitikimui
su Dievu, maldai, kurioje semdavo
jėgų vėliau Jį atrasti kiekvienoje
aplinkybėje. Visi, nepaisydami
daugybės užduočių ir įsipareigojimų,
pripildančių mūsų dienas, galime, jei
tik norime, susitikti su Dievu, kuris
kantriai mūsų laukia kiekvieną
akimirką, ypač Eucharistijoje. Kaip
malonus Viešpaties gestas atrodo tai,
kad gegužės 18 d., jos beatifikacijos

diena, sutampa su Gvadalupės Pirmosios komunijos metinėmis. Šis sutapimas mums primena glaudų ryšį tarp Eucharistijos ir asmeninio šventumo.

Būsimoji palaimintoji taip pat yra pavyzdys, kaip atrasti Dievą savoje veikloje, gerai padarytame darbe. Ji suvokė, kad galėjo būti su Dievu savo profesinėje veikloje bei, joje ir per ją, supažindinti kitus su Juo. Dievo meilė ir jos profesinis užsidegimas skatino ją dosniai atsidėti socialinėms savo laiko reikmėms; ji nebuvo abejinga kitų kančiai ir tai skatino ją įgyvendinti socialinio vystymosi iniciatyvas tiek Ispanijoje, tiek Meksikoje, pasinaudojant savo žiniomis bei talentais. Gvadalupė buvo aistringa chemikė, bet darbas jai buvo daugiau nei tik profesinės saviraiškos vieta, o, visų pirma, erdvė būti su Dievu ir atsiduoti kitiems, tarnauti.

Daugelis ją pažinojusių mena jos džiaugsmingumą, užkrečiantį juoką, kuris kitiems darė gyvenimą malonų. Džiaugsmingas ir atviras charakteris susijęs su paveldėtu temperamentu, tačiau taip pat buvo pastangų ir nematomo pasiaukojimo vaisius. Daugelį metų kentėjo dėl širdies ligos, kuri ją vargino ir sekino, tačiau ji pasirinko priimti šį sunkumą ir šypsotis kitiems, nesusireikšminti. Galvojant apie Gvadalupę, prisimenu šv. Josemaria žodžius: „Atsiduoti kitų tarnystei yra taip veiksminga, kad Viešpats apdovanoja džiaugsmo kupinu nuolankumu“.

Šį gegužės mėnesį, dedikuotą Švenčiausiajai Mergelei, galime Jos prašyti, kad Gvadalupė mus įkvėptų ir skatintų visada priimti Dievo kvietimus mūsų gyvenime, kad būtume laimingi, kaip ji, „palaiminti“, kaip jau netrukus paskelbs Bažnyčia.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/gvadalupe-kelias-i-dangu-
kasdieniname-gyvenime/](https://opusdei.org/lt-lt/article/gvadalupe-kelias-i-dangu-kasdieniname-gyvenime/) (2026-03-16)